

v e r e n i g i n g

O R D E D E R V E R D R A A G Z A M E N

Kon. goedgekeurd d.d. 22 februari 1958 nr. 58 - gevestigd te 's-Gravenhage

Giro no. 468874 t.n.v. de Penningm. der "ODV" Den Haag

Uitsl. voor verslagen en abbon. DOVENETELWEG 57^a 2555 TD's-Gravenhage t. 070-684541

Secretariaat: TALINGLAAN 21 2566 VN's-Gravenhage t. 070-634101

W E E K B L A D

23e jaargang nr. 31

nadruk verboden

30 maart 1979

x in de kantlijn betekent de vraag

- " " " " " het antwoord

Goeden avond, vrienden.

Wij zijn niet alwetend of onfeilbaar, dus denkt zelf na. Dit is de vijfde vrijdag van de maand en dus is het nu

V R A G E N A V O N D

=====

Ik zou graag willen beginnen met de schriftelijk gestelde vragen.

x Waarom is de schepping ontworpen zodat leven alleen kan voortbestaan ten koste van ander leven.

- Wanneer u het zo stelt, hebt u alleen gelijk, wanneer u het geheel alleen vanuit een stoffelijk standpunt beziet. Zeggen wij, dat vormen alleen kunnen bestaan ten koste van andere vormen, zo hebt u gelijk.

Maar deze vormen zijn voertuigelijk voor het werkelijke leven. Het beeindigen van een stoffelijk bestaan in zichzelf betekent voor het ik een grotere vrijheid van expressie en zelfs vormbesef in een geestelijke sfeer.

Als zodanig is de dood, onverschillig, hoe deze komt voor het ik een kostbare ervaringen en brengt zij met zich vrijheden en belevingsmogelijkheden met zich, die in de stof voor een ego nooit zouden kunnen bestaan.

Het is dus niet zo onrechtvaardig, als u mogelijk zoudt veronderstellen. Bovendien zou ik op willen merken, dat het in feite niet onvermijdelijk en noodzakelijk is, dat men eet en gegeten wordt, daar voor praktisch alle soorten leven die op aarde bestaan is er een mogelijkheid om, zodra zij bezield zijn, op een andere wijze te leven. Denk aan het leven door het verteeren van vruchten en gewassen, waarbij het leven niet werkelijk wordt beschadigd.

Dat de mensheid over problemen als dit in deze dagen

zo veel naderkt, is volgens mij te wijten aan een vervreemding van de natuur zelf, ontstaan door het leven in een toch wel zeer kunstmatig opgebouwde samenleving.

Daarnaast zou ik bij dergelijke vragen ook willen spreken over een vorm van sentimentaliteit, waarbij mensen soms hun leven schijnen te willen geven, om dat van een zeehond te redden en gelijktijdig, in hun haast, om dit te kunnen doen bereid zijn, hun medemensen dood te rijden.

Waarmede ik maar wil zeggen, dat de begrippen van waarde in uw maatschappij danig verschoven zijn. Want het eten en gegeten worden is nu eenmaal een normaal verschijnsel in de natuur. Het betekent geen werkelijke levensbeeindiging en zelfs geen voor het ik werkelijk nadelige beleving. Voor de geest kan een dergelijke ervaring zelfs zeer voordelig zijn.

Als zodanig geloof ik persoonlijk, dat de schepper deze formule heeft gehanteerd om in een betrekkelijk korte levensspanne een maximum aan verschillende ervaringen mogelijk te maken en gelijktijdig hierdoor een snellere mogelijkheid tot geestelijke bewustwording te scheppen.

Hebt U kommentaar?

x Men leert ons " God is Liefde ". Indien dit waar is, wat kan die liefde dan betekenen in een schepping, waarin leven alleen kan voortbestaan op kosten van ander leven?

- Ik dacht, dat een groot deel van deze vraag in feite reeds door mij beantwoord was. Ik wil daaraan nog het volgende toevoegen:

Wij stellen wel " God is Liefde " , maar niet, dat God alleen liefde is. Hij is n.l. vanuit ons standpunt een konglomoraat van alle voorstelbare mentaliteiten, benaderingen, sentimenten, vormen, verwachtingen, denkbeelden enz. enz.

God is dus niet alleen liefde. Maar in het wezen Gods speelt naar onze ervaring de liefde wel een belangrijke rol. Dat wij daarop de nadruk leggen komt volgens mij voort uit het feit, dat wij de liefde van de Schepper gemakkelijk kunnen aanvaarden en beantwoorden dan b.v. Zijn rechtvaardigheid.

x Is het mogelijk dat telepathisch contact met de geest en visa versa te scheiden van de eigen gedachten?

- Dit is mogelijk, wanneer men in elke gedachten of beeldwisseling die men heeft met een geest of meent te hebben met een geest een controle element inbouwt door als bevestiging iets te vragen, waarvan de controlemogelijkheid buiten uw eigen onmiddellijk bereik ligt.

Voorbeeld: u krijgt een geestelijke mededeling telepathisch door of veronderstelt dit. U zegt dan tot die geest dat alles goed en wel is, maar dat u een bevestiging vraagt, die niet in uw denken alleen ligt, zoals b.v. het van de muur vallen van een schilderij in de kamer naast die, waarin u nu vertoeft.

Een dergelijke eis zou wat overdreven zijn, maar maakt mijn bedoeling hiop ik duidelijk: je moet een zekere testmogelijkheid inbouwen en zult alle contacten waarbij niet aan die eis voldaan kan worden, beschouwen als deel van eigen denken en daarop dan ook volgens die waardebepaling reageren.

Dergelijke proeven zijn niet onbepert noodzakelijk, want na enige tijd leer je a.h.w. de verschillen in " geluid " tussen ik en anderen onderscheiden. Gedachten hebben ook een eigen trilling, zodat het met enige ervaring mogelijk is een verschil te konstateren tussen alles wat uit uzelf stamt en

wat een andere bron heeft. Op de duur leer je zelfs het eigen trillings patroon onderscheiden van degenen, met wie je op deze wijze " spreekt" en zal het eigen trillingspatroon van de anderen dus gelijktijdig een identificatiepatroon worden voor U.

Tot je zover bent gekomen en in twijfelgevallen doe je er echter verstandig aan, altijd een test in te bouwen in elk contact dat naar u meent van de geest komt. Stel uw eis tot bewijs steeds zo, dat de bewijsgeving binnen een redelijke tijd zal vallen, b.v. binnen 3 uren na het contact of, bij nachtelijke belevingen: voor de volgende morgen.

Houdt dit vol, ook wanneer u meent, dat de ontvangen mededelingen van zeer groot belang zijn. Dan zult u op de duur zeer duidelijk het verschil leren ervaren tussen een interne dialoog en waarden, die u van buitenaf bereiken.

x Hoe stel je het verschil vast tussen dromen en uittredingen?

- Een vraag, die met de vorige sterk verwant is. Bij uittredingen neemt u waar. Geef uzelf, wanneer u denkt soms uit te treden, allereerst voor het inslapen de opdracht, u van uw uittredingen en dromen zoveel mogelijk te herinneren.

Het is een vorm van zelfsuggestie waardoor het geheugen t.a.v. droom en innerlijke belevingen meer wordt geactiveerd. Leg eventuele dromen of uittredingen na het ontwaken zo snel mogelijk vast, desnoods in steekwoorden.

Wanneer u uittreedt, kunt u dit op aarde doen. U ziet dan verschillende plaatsen, personen en gebeurtenissen. Kijk in dergelijke gevallen altijd gekoncentreerd om u heen, zelfs wanneer de scene zelf die u ziet, al uw aandacht schijnt op te eisen.

Kijk naar saillante details en wel bij voorkeur naar in het oogspringende zaken, die veranderlijk zijn en niet vast tot de plaats schijnen te behoren.

Voorbeeld: u komt in uitgetreden toestand bij een garage. Kijk, hoe deze heet en welke wagens daarin op dat ogenblik aanwezig zijn. Ga na, rond welke tijd u een dergelijke waarneming gedaan hebt en informeer, of in die garage op die tijd inderdaad de door u geziene wagens aanwezig waren. Ook dit is weer een nogal extreem voorbeeld. Maar het verduidelijkt, wat ik bedoel.

Bij uittredingen in de sferen liggen de zaken enigszins anders: hier zult u over het algemeen moeilijkheden ervaren bij uw pogen, de werkelijkheid van de beleving te constateren, tenzij ersprake is van contact met de een of andere entiteit.

Waardeer als uittreding voorlopig alleen die ervaringen, waarbij u met een ander contact hebt. Vraag die entiteit een stoffelijk kenbaar bewijs in te bouwen in het contact. Wat in dit geval b.v. een kleine prognose kan inhouden omtrent zaken, die u zelf niet kunt voorzien.

Ook hier geldt, dat het voortdurend eisen van bewijs u leert, beter te letten op de verschillen tussen uw dromen en werkelijke uittredingen. Veelal zult u na korte tijd reeds beseffen, dat in vergelijk tot de uittreding de eigen droom meestal dof, a.h.w. zwart-wit, is, terwijl de uittredingen brilliant, tintelend, kleurig overkomen.

Ken je deze verschillen, zoals die in u spelen, eenmaal

goed, dan zul je je tussen droom en uittreding nog maar zelden kunnen vergissen. Voldoende?

x Iemand die zelf uittreedt stelt: ik zie dan heel anders en kan alle kanten tegelijk zien, ook achter mij.

- Redelijk, maar een dergelijk gevoel of verschijnsel kan ook in de droom voorkomen, zij het niet bij een ieder. Het is dus voor mij geen saillant gegeven, ofschoon men mogelijk op grond van zelfkennis dit voor zich als bewijs kan hanteren. Maar ik zou een dergelijke konstatering zonder meer niet als algemeen geldend bewijs voor het uitgetreden zijn willen aanvaarden.

Het ik moet werkelijk het verschil geheel leren beseffen tussen datgene, wat in een droom voorkomt en wat tijdens een uittreding wordt beleefd. Het vragen van bewijzen is daarbij het beste hulpmiddel dat ik ken. Een ander kenteken is gemeenlijk, dat de uittreding vibreert, iets overtuigends heeft, ook na het ontwaken, wat bij de droom vaak, maar niet altijd, pleegt te ontbreken.

Zelfs bij een uittreden naar een duistere wereld heeft de beleving een intensiteit plus een redelijke betekenis. Dit ondanks het feit, dat de geestelijke beleving middels de hersenen wordt vertaald en dus wordt omgezet in beelden, die beter passen bij het menselijke denken. De intensiteit van de beleving gaat echter niet zo gemakkelijk verloren.

Maar ook dan blijft het verkrijgen van zekerheid moeilijk. Vandaar mijn raad, alles op de proef te stellen tot men voor zich voldoende ervaring en zekerheid heeft verkregen.

Meer kan ik hierover niet zeggen.

x Is het niet zo, dat de mens wanneer hij de kans krijgt liever beslag legt op anderen dan meester probeert te worden over zichzelf? Hoe is dit te verklaren en hoe kan dit worden omgebogen?

- De doorsnee mens vertrouwt te weinig op zichzelf en probeert daarom inhouden, die hij innerlijk als ideaal erkent aan mensen buiten hem op te leggen. Dit in de hoop, dat die anderen hem dan mee zullen sleuren in hun drang naar het goede.

Wat dan alleen nog maar de meest liefdevolle verklaring is, die je voor dit verschijnsel kunt vinden. En of daaraan iets te doen is?

Weinig. Zolang een mens het gevoel heeft, dat hij buiten zich de bevestiging moet vinden en waarmaken van hetgeen hij innerlijk als juist en waar ervaart. zal deze drang anderen te overheersen blijven bestaan.

Of deze neiging omgebogen kan worden? De mogelijkheid daartoe bestaat wel. Maar dan zal de mens toch eerst zijn eigen mentaliteit, zijn psychische instelling, aanmerkelijk moeten wijzigen. En dit zie ik, om eerlijk te zijn, de eerste paar honderdjaren voor een belangrijker deel van de mensheid nog niet als mogelijkheid zitten. Voldoende?

x Hoe komt het, dat men zo zelden tot een echte en innerlijke verbondenheid met anderen komt in alle mogelijke relaties, alle pogingen, zichzelf daarin geheel te geven en uit te drukken ten spijt.

- Op het ogenblik dat u nadrukkelijk uzelf wilt geven maakt u reeds een onderscheid tussen uzelf en de anderen en stelt u dus een grens tussen beiden.

Een kontakt, dat werkelijk volledig en intens is, op welk terrein dan ook, is niet afhankelijk van de behoefte je te uiten of te geven, maar is a.h.w. een spontane versmelting, die geen denken en streven vergt, maar plaats vindt. Een soort osmotisch proces, waarbij de inhoud van de een doordringt tot de ander en omgekeerd zonder dat dit zelfs als exeptioneel wordt ervaren. Van deze volledigheid en intensiteit wordt men zich gemeenlijk eerst na beëindiging van het kontakt- zo dit als onderbroken wordt- bewust.

Wanneer dit het geval is, denk je er verder ook niet meer over na. Op het ogenblik, dat je nog bezig bent met het idee, dat je een beter kontakt met anderen wilt hebben, ben je te veel bezig met jezelf, je eigen eisen en voorstellingen en dien ten gevolge ook meer gescheiden van de ander.

Is dit voldoende?

x Het historische bewijs van het leven van Jezus Christus is nimmer geleverd. Wat is hiervan waar?

- Geheel juist. Alleen Flavius Josefus noemt de vroege christenen en speelt aan op een profeet, rond wie deze sekte zou zijn ontstaan. Verder zijn geen historische bronnen bekend waarin het leven van Jezus bevestigd wordt, anders dan de propaganda geschriften, die later evangeliën worden genoemd.

Het zal duidelijk zijn, dat wij gegevens omtrent Hem dus niet kunnen zoeken vanuit een historisch bewijs. Maar wij in de sferen kunnen het wel zoeken in een geestelijk bewijs. In de sferen nu bestaat inderdaad een Christusdrager, die Josua heette. Jezus is een vetekende vorm van deze naam, zoals u bekend kan zijn.

Deze Josua is aan het kruis gestorven en is inderdaad van dit kruis afgenomen en later in getransformeerde vorm weer op aarde in verschijning getreden.

De Christus zelve is een goddelijke eigenschap, die zich middels individuen of werkingen kan manifesteren. Te zeggen, dat Jezus de Christus is betekent dus alleen, dat dit deel van de goddelijke werkelijkheid zich binen de gestalte van deze Josua of Jezus heeft gemanifesteerd.

Wanneer wij het geheel van de verhalen omtrent het leven van Jezus in de sferen nagaan, komen wij tot een historisch juist of mogelijk juistzijn van rond 60% daarvan. De rest is overdrijving, aanvulling of vertekening van de feiten.

Overigens blijkt, dat in alle geschriften op aarde de tijdstippen nogal door elkaar werden gehaald, zodat men een opbouw krijgt, die niet geheel in overeenstemming is met het historisch leven en werken van Jezus. Die echter wel reeel op aarde heeft geleefd, op aarde is gestorven en op aarde is getransformeerd -- herrezen is uw term hierbij gemeenlijk -- en zich in deze nieuwe gedaante zich voor zijn leerlingen nog enige tijd heeft gemanifesteerd. Voldoende?

x Het is dus twijfelachtig?

- Wanneer u blijft uitgaan van de geschiedkundige mogelijkheden van de mens: ja. Dan is Jezus een legende, meer niet. Gaat u uit van hetgeen geestelijk waarneembaar is en de kontakten die in de geest op dit gebied te leggen zijn, zo blijkt dat de verhalen een deel van de werkelijkheid, maar niet het geheel daarvan weergeven.

x Oorzaken van multiple sclerose en de beste therapie.

- De oorzaken kunnen in beginsel vele zijn. Uiteindelijk is de kwaal een verval van het zenuwstelsel en de automatismen van de kleine hersenen. De oorzaak ligt over het algemeen in zwakte plus aantasting - virus.

Dit betekent, dat er verschillende methoden denkbaar zijn, waardoor de veerkracht van het lichaam aanmerkelijk omhoog kan worden gebracht. Men kan niet stellen, dat een lijder aan multiple sclerose 100% genezen zal kunnen worden. Door juiste voeding, spieroefeningen, vitaminen is het wel mogelijk het verval dermate te stabiliseren en door gebruik - bewust - van secundaire zenuwkanalen terug te dringen, dat de persoon ondanks de blijvende aanwezigheid van de kwaal in zich er toe kan komen, zich met beheerst spiergebruik normaal voort te bewegen en bijna normaal te hanteren. Voldoende?

x Is het mogelijk dat genezers als op de philippijnen daar iets aan doen?

- Mogelijk is het, ofschoon de wijze waarop men dit vertoont gemeenlijk voornamelijk suggestief en dus niet bepaald reeel pleegt te zijn.

Wat men in wezen probeert te doen is het tot standbrengen van een innerlijke verandering in de patient, waarbij men door geestelijke kracht en concentratie o.m. in bepaalde delen van het hersenstelsel en zenuwstelsel probeert in te grijpen. Soms stimuleert men ook de rek en veerkracht van bepaalde weefsels. Wat men echter als gevolg van deze "operatie" pleegt te tonen is gemeenlijk meer kippenbloed dan mensenbloed.

Maar ik acht het inderdaad mogelijk, dat de goede genezers, die zo werken op een dergelijke kwaal en het verloop daarvan invloed uitoefenen.

Om de zaak duidelijker te stellen: U kent mogelijk de functie van een placebo. Een nietwerkzame stof, die als werkzame medicijn wordt voorgesteld en daardoor een zodanige verandering in de benadering van de kwaal door de lijder tot stand brengt, dat deze op zich niet werkzame stof door middel van suggestie t.a.v. de kwaal toch een werkzaam effect vertoont. Voeg aan dit effect nog geestelijke en / of levenskrachten toe en u hebt een aardig denkbeeld omtrent hetgeen die philippijnse geneeswijze inhoudt.

Onder alle zo werkende genezers zijn mij slechts twee uitzonderingen bekend, die echter niet behoren tot de meest populaire genezers en geen deel uitmaken van de meerderheid, die tegen goede betaling zijn diensten aan allen pleegt aan te bieden.

x Zoudt u mij iets kunnen vertellen over de machine van Keely(?) ?

- Een soort perpetuum mobile, dat uit zichzelf in beweging schijnt te blijven. Geheel reeel is deze voorstelling niet. Er bestaat echter inderdaad een oude structuur, waarbij alle energie, die door beweging wordt verbruikt, van buitenaf kan worden opgenomen. Deze machine werkt op een soort kosmische kracht.

Er bestaan andere apparaten, die een dergelijke prestatie leveren door aantappen van b.v. het aardmagnetisch veld. Overigens zijn dergelijke uitvindingen op aarde niet bepaald populair. Na informatie kan ik u nog mededelen, dat de kern van

de machine van Keely een bijzonder geslepen kristal is, dat vanuit zich energie opwekt nadat het getroffen wordt door krachten uit de kosmos, in dit geval zeer harde UV straling. De machine kon dus alleen voortdurend werken, zolang zij in direct zonlicht stond. Het afstemmen van het kristal geschiedde door middel van concentratie.

Men beweert, dat Keely de enige was, die de machine in werking kon stellen en houden, maar op grond van de mij verstrekte gegevens moet ik aannemen, dat een ieder, die een vergelijkbare instelling en concentratievermogen bezit, deze machine ook zou kunnen bedienen.

x Kan dit bijdragen tot een oplossen van het energieprobleem op aarde?

- Neen. Een verbreiden van dergelijke energieopwekkers zou eerder bijdragen tot een versneld uitbreken van een volgende wereldoorlog, daar de mogelijkheid, zelf naar behoeven en zonder verdere kosten energie op te wekken alle bestaande grote belangen dermate zou bedreigen, dat zij zelfs een grote oorlog er voor over zouden hebben om deze aantasting van hun macht en invloed teniet te doen.

x Kunt u iets vertellen over de lijkwade van -Turijn?

- Hij is het niet. Het weefsel is van een wat jongere datum dan die, welke voor de dood van Jezus wordt aangenomen. Twijfels daaromtrent bestaan bij onderzoekers dan ook nog steeds maar worden weggewerkt, omdat men het ding zo graag voor recht wil verklaren. Deskundigen zijn overigens, zelfs wanneer zij betogen voor de echtheid hiervan, in hun argumenten strijdig.

De afdruk is die van een manspersoon. Of dit Jezus is lijkt mij vraagwaardig. Het beeld, dat de afdruk oplevert beantwoordt immers wel aan beschrijvingen, maar dan moet men daarbij opmerken, dat dezen eerst 100 jaren of meer na de dood van Jezus in zwang kwamen en dus geidealiseerd zijn.

Kruisigingen vonden echter tot 400 n. chr nog plaats. Dit pleit er voor, dat de afgebeelde persoon iemand anders is geweest.

Wat betreft de fotochemische werking van lichaamssappen onder bepaalde omstandigheden: dit is juist en is bewijsbaar. Volgens mij ligt de grootste waarde van deze afdruk voornamelijk in het geloof, dat velen daaraan hechten.

x Volgens enkele werken van deskundigen betreft het een afdruk van iemand, die van een kruis is afgenomen, maar niet aan dit kruis gestorven zou zijn.

- Kennelijk wil zo iemand iets bewijzen en tendent in zijn overtuiging in de richting van de islamitische verklaring, dat Jezus van het kruis levend zou zijn afgenomen en daarna nog enige tijd in eigen land rondgezworven hebbende, in de richting van Kasmir verdwenen zou zijn, om daar op hoge leeftijd na als heilig man geleefd te hebben, zou zijn begraven. Men toont u daar dan ook nog zijn graf.

Andere deskundigen willen juist weer aantonen, dat dit een afdruk van het lichaam van Jezus is en dat deze wel degelijk aan het kruis gestorven is.

Het feit echter, dat zovele deskundigen elkaar tegenspreken en zelfs degenen, die de echtheid willen aantonen daarvoor zo vaak onderling strijdige bewijzen aanvoeren moet

op zijn minst genomen u duidelijk maken, dat de onbevooroordeeldheid van deze onderzoekers zacht gezegd in twijfel moet worden getrokken. Ook al beweren zij zelf, het doek onpartijdig te hebben onderzocht.

x Vele kerken maken zich weer op, om het lijden van Jezus en diens dood te gedenken. Toch zijn er velen die beweren, dat Jezus vertrokken zou zijn naar Kasmir om daar op 104 jarige leeftijd te overlijden. Wat is er werkelijk gebeurd.

- Ik heb dit in feite reeds beantwoord: Jezus is inderdaad, zover ik maar kan nagaan, aan het kruis gestorven. Er waren echter vele profeten in zijn tijd actief, waarbij meerderen, die de gelijke naam droegen.

Wij dienen ons te realiseren, dat niet alleen Jezus, maar ook anderen - altans in de ogen van het volk - in die tijd vele wonderen hebben gedaan. Zelfs uit het protest van de apostelen tegen anderen, die genazen in de naam des Vaders, kan dit blijken.

Velen van deze profeten hadden nogal wat aanhangers, maar er waren er in die dagen slechts enkelen, die beweerden de messias te zijn. Na Jezus dood zijn vooral de laatsten verdwenen, ondergedoken of gevlucht. De heilige van Kasmir zou een van dezen kunnen zijn.

Wel was deze waarschijnlijk gekruisigd, maar kon geen lidtekens van spijkerwonden vertonen. Dit volgens plaatselijke verhalen. Indien hij dus al gekruisigd was, is hij niet aan het kruis genageld, maar aan het kruis gebonden, zoals men bij het merendeel van de tot deze dood veroordeelden placht te doen.

Jezus was dus in feite een van weinige uitzonderingen op deze praktijk. Uitverkorenen werden n.l. met nagels aan het kruis genageld en vervolgens aan de armen gebonden. Men deed dit, opdat de veroordeelde in kwestie door pijn en bloedverlies sneller tot uitputting en bewusteloosheid zou komen. Deze wijze van sterven vergde gemeenlijk niet meer dan een dag, terwijl het sterven op de normale wijze drie, soms zelfs meer, dagen vergde.

De Jezus, die u kent als Jezus van Nazareth is inderdaad veroordeeld, gekruisigd, gestorven, begraven. Wanneer hij zoals men zegt uit den dode opstaat, is hij niet meer geheel mens. Hij draagt een voertuig van getransformeerde materie, waarin grote spanningen, maar ook een zeer grote kracht schuilen.

Het duurt dan ook enige tijd, voor hij dit voertuig zodanig kan stabiliseren, dat het voor mede mensen ongevaarlijk is. Vide: Jezus woorden tot Magdalena " beroer mij niet, want ik moet nog ingaan tot mijn Vader".

Hiervoor pleit verder de verschijning aan de emmausgangers, waarbij Jezus kennelijk eerst probeert, of hij reeds geheel in staat is alle menselijke functies te vertonen, om eerst wanneer hij dit beproefd heeft, door het breken van brood te kennen te geven, wie hij is. Voor dien sprak, at en dronk hij immers met deze reizigers.

Verder dient men er rekening mee te houden, dat Jezus meerder malen onbemerkt opeens verschijnt in afgesloten en bewaakte vertrekken. In andere gevallen horen wij, dat hij vooruit reist en daarbij afstanden schijnt af te leggen in

een tijdsduur, die onvoorstelbaar is, zelfs wanneer wij aannemen dat hij de afstand te paard of per ezel zou hebben afgelegd. De beste voorbeelden van deze verplaatsingen treffen wij overigens niet aan in de werkelijke evangelien, de erkende dus, maar in enkele z.g. apocriefe geschriften.

Dit alles pleit er voor, dat Jezus niet meer na zijn dood de zelfde stoffelijke figuur is en dezelfde beperkingen kent als volgens alle beschrijvingen voor zijn dood voor hem bestonden.

Wie al deze gegevens terzijde wil zetten kan volgens mij evengoed het gehele bestaan van Jezus, zelfs als een niet aan het kruis gestorven profeet, ontkennen. Want dan zou er sprake zijn geweest van een zodanige komedie en misleiding, dat hierdoor alleen reeds alle respect en eerbied voor het gebeuren en zelfs de mogelijkheid, daarin toch nog te geloven zou moeten wegvallen.

Om het nogmaals duidelijk te stellen: Volgens mij is Jezus dus inderdaad gestorven en is in een stofgelijke maar niet geheel stoffelijke vorm na zijn dood nog enige tijd op aarde samengewoest met zijn leerlingen.

x Is het waar, dat de kleuren van de kleding, die men graag draagt, inwerken op het innerlijke van de mens?

- Naar ik meen niet, ofschoon je het soms wel eens zoudt denken: Er zijn vele christenen en anderen, die zich voornamelijk in het zwart kleden. Zij hebben gemeenlijk ook een nogal somber innerlijk.

Maar indien het gestelde waar zou zijn, zouden de Hara Krishna mensen, die zich in oranje of geel plagen te kleden, zeer opgewonden en haatdragend van innerlijk moeten zijn. Eigenwijs en soms zelfs erg zelfzuchtig zijn zij wel. Maar een met haat geladen zijn is iets, wat ik in het wezen van de sekteleiden gemeenlijk toch niet kan vinden.

U kunt het beter omgekeerd stellen. De doorsnee mens zal tijdens zijn leven bepaalde innerlijke veranderingen doormaken. Dit heeft o.a. te maken met veranderingen van inzicht, geestelijke instelling en eigen trillingsgetal.

Een mens is dan geneigd in de kleurstelling van zijn kleding te kiezen voor die trillingen van het licht, die komplementair kunnen zijn t.a.v. zijn innerlijke trilling.

Je kunt volgens mij dus wel stellen, dat iets van het innerlijk van een mens tot uiting kan komen bij een vrije keus t.a.v. de kleurstellingen, die hij in zijn kleding preferereert.

Verder dient men er rekening mee te houden, dat in de plaats van komplementaire of wel eens ofheffende kleuren gekozen zullen worden. Mensen, die innerlijk zeer duister zijn en dit willen verhullen, zouden daardoor wel eens kunnen kiezen voor een lichte kleding. Dus een beige pak betekent zeker niet, dat je innerlijk al leeft in de gloria. Het kan in tegendeel vaak betekenen, dat er sprake is van een innerlijk mea culpa, dat verdringen moet worden door een uiterlijk halleluja.

Overigens zal dit niet voor een ieder gelden, maar vormt het een voorbeeld van hetgeen mogelijk is in dit opzicht. Ik zou willen stellen:

E'ke kleur die u kent betekent een trilling uit het

licht, die weerkaatst wordt. De keuze voor een kleur is er gemeenlijk een waardoor het geheel van de absorptie, inclusief eigen trilling, weer wit licht betekent. De doorsnee mens zal volgens mij, invloeden op zijn keuze van buitenaf even buiten beschouwing latende, betekenen, dat de weerkaatste kleur van zijn kleding enige overeenkomst heeft met zijn eigen trillingsgetal.

Beïnvloeding door gebruiken, dwang, mode e.d. moeten wij dan echter buiten beschouwing laten en zeer velen zullen juist hierdoor tot het dragen van bepaalde kleuren komen.

Het is belangrijk, dat u met dit alles rekening houdt. Dan denkt u tenminste niet meer, wanneer iemand zich in het groen pleegt te hullen: O, daar gaat een groentje. Want het zou evengoed kunnen betekenen, dat de persoon in kwestie nog in is voor een groen blaadje of dat men slaafs de mode volgt danwel een soort uniform draagt.

Aan het hanteren van de stelling die u gaf kleven dus nogal wat bezwaren, terwijl zij niet altijd juist is. Wat ik met dit voorbeeld duidelijk hoop te hebben gemaakt.

x Mag ik opmerken, dat het rood baaien ondergoed dat bepaalde vissers nog dragen volgens hen beter de koude en de reumatiek weghoudt dan wit ondergoed?

- De rooie baai waarvoor dit inderdaad klopt, werd met meekrap geverfd. Deze dikke en zo nog geïnpregneerde stof was inderdaad bijzonder goed bestand tegen zout water. Daarom werd indertijd deze kleding ook voornamelijk gebruikt. Het was reeds in de late middeleeuwen de gebruikelijke zeemans en vissermanskleding.

Laat men bij deze baai nu de kleurstof weg, dan wordt zij meer doorlaatbaar en neemt vooral ook meer zout op. Een wat andere geleiding van vocht en een mindere isolatie van warmte was het gevolg.

Rekening houdende met de vervaardigingswijze en gebruikte kleurstoffen in deze tijd is het gestelde echter niet meer juist en kan eerder als een overlevering, een soort volksgeloof, worden beschouwd, dat stoelt op de feiten van eens.

x Wat zijn de oorsprong en waarde van het Urantiaboek?

- De oorsprong is mij niet met voldoende zekerheid bekend en ook over de waarde durf ik geen oordeel te geven. Elke kosmografie en kosmologie is in feite niets anders dan een verzameling van denkbeelden, gegroepeerd rond enkele erkende of kenbare feiten. Ik meen, dat dit ook hier het geval is.

Ik vrees dan ook, dat dergelijke werken voor allen, die geen innerlijk zuiver gevoel hebben voor waarden en waarheden, misleidend zijn. Maar dit alles is een persoonlijk oordeel, waaraan u zich dus niet gebonden behoeft te achten.

x Wat verstaat U onder akasha kroniek?

- Een oosterse term voor iets, wat men in het westen mogelijk beter kan aanduiden met "gemeenschappelijk bovenbewustzijn van de mensheid".

Alle besefswaarden blijven in zekere mate bewaard. Iemand die tot dit besef toegang krijgt, treft daarin dan ook alle herinneringen van het verleden aan naast alle hedendaagse denkbeelden, die met voldoende concentratie of door voldoende mensen gedacht zijn.

Je kunt dan dus kiezen uit een zeer grote reeks van gedachten gegevens en feiten t.a.v. een bepaald punt.

In Egypte werd dit eens omschreven als de hallen van herinnering, waarin als deel van het hiernamaals de ziel, die door de rechters werd vrijgesproken alle gegevens omtrent zichzelf en anderen kon aflezen.

x Is dit wat men in christelijke termen het boek des levens noemt?

- Ook deze term duidt op dezelfde mogelijkheid en wijst op een totaal bewustzijn dat voor sommigen en onder bepaalde omstandigheden toegankelijk is.

Wilt u een nader beeld, denk dan aan Einsteins theorie waarbij tijd en afstand verwisselbaar zijn of t.m. tijd en plaats. Wanneer hier iets gebeurt, is het bij de maan nog niet te zien, daar wordt het dus eerst enkele minuten later kenbaar. Bij een ster op een aantal lichtjaren afstand zal het zelfde eerst kenbaar en dus heden worden na enkele jaren enz.

Iets, wat hier reeds 100 jaren geleden is, is op 100 lichtjaren afstand heden enz. Breidt nu dit denkbeeld van gebeuren, dat hier verleden en daar nog toekomst is, uit en denk niet aan lichttrillingen, die beelden over moeten brengen maar aan een besef, dat zich steeds weer een bepaalde plaats in dit al kan kiezen zonder tijdverlies. Je zoudt dan verkeren in een toestand, waarin alle gebeuren altijd ergens heden is.

Indien een bewustzijn toegang heeft tot deze mogelijkheid of zelfs maar een deel daarvan, dan zal dit bewustzijn door zich te richten op een bepaalde plaats of een bepaald gebeuren over de daarin of daar aanwezige feiten in termen van nu beschikken. Door te zoeken zal men alle feiten, gebeurtenissen enz. kunnen terugvinden, waarop men door het zoeken is ingesteld.

Je zoudt kunnen zeggen, dat dit bewustzijn over een geheugen beschikt, waarin alle feiten van de kosmos altijd als ogenblikkelijk gebeuren te vinden zijn. Concentratie zou dan bepalend worden voor de werkelijkheid of de delen van de werkelijkheid, die als heden worden beseft.

x Omvat dit ook de toekomst?

- In theorie ja. Maar dat is toch wel gevaarlijk, omdat een je instellen voor een ego alleen maar het gebeurde betreffen kan. De toekomst is voor het ik niet gefixeerd, maar bestaat uit verschillende mogelijkheden.

Dit geldt overigens ook voor de akashakroniek, de hallen der herinnering of het boek des levens. Sprekende over dit laatste zou je ook kunnen denken aan een geheel overzien van de lijn van de tijd, wat kennis van de toekomst impliceert.

Men stelt dan, dat tijd een dimensie van het zijn is, welke door iemand, die daarbuiten staat als een geheel kan worden overzien ongeacht het feit, dat een deel van het ik zich nog als een deel van de tijd op een bepaald punt van die lijn bevindt en zich daarlangs in een bepaalde richting beweegt. Men stelt, dat degene, die dit bereikt, de gehele toekomst mede kan overzien. Maar dit is een andere benadering.

x Men zegt wel , dat alles vastis gelegd in het astrale licht en dathelderziende hiervan gebruik maken om de toekomst te overzien.

- Ik ken meerdere van dergelijke verhalen, maar geen daarvan is naar mijn weten geheel juist. Wanneer u uitgaat van het astraal, dat spreek je in feite over iets, wat men wel het web der mogelijkheden noemt.

In dit web kun je lijnen volgen. Doe je dit, dan kun je wel de grootste waarschijnlijkheid t.a.v. een bepaalde situatie bepalen en dus ook het waarschijnlijk verloop op een toekomstig tijdstip.

Maar wat je ziet is alleen waarschijnlijk, omdat tussen het punt in de toekomst wat je beschouwt en het heden z.g. noden bestaan, keuze knooppunten , waarbij elke van de rechtlijn afwijkende keuze betekent, dat er een afwijking plaats vindt t.a.v. het vermoede toekomstige gebeuren. Anders gezegd: werkelijkheid worden alleen die mogelijkheden, die door het ik als zodanig verwezenlijkt worden en een toekomstbeeld is direct afhankelijk van de juistheid, waarmede men al deze afzonderlijke keuzen heeft ingeschat.

x Is het niet gevaarlijk om de feiten en zaken, die uit de akashakroniek kunnen worden afgelezen te duiden? Omdat men dan al heel gemakkelijk alles verkeerd uitlegt?

- Dit ben ik met u eens. Het duiden van dergelijke beelden is vaak moeilijk , omdat men maar zelden alle samenhangen gelijktijdig geheel zal beseffen.

Zelfs een juist interpreteren van het beeld dat men ontvangt is alleen mogelijk, wanneer men een volledig begrip heeft omtrent zichzelf en eigen bewustzijnsinhouden. De enige andere betrouwbare konklusie bereikt men, wanneer men zich beperkt tot het punt, dat is waargenomen.

Mensen denken echter niet in termen van een enkel punt of feit, maar gaan altijd uit van vele punten of feiten die met elkander in samenhang staan. Indien een mens aan een gekend punt een enkele waarde van besef kan toevoegen, zal hij geneigd zijn aan te nemen, dat dit ook voor alle andere punten binnen zijn besef of kenvermogen het geval zal zijn; dit echter staat niet vast.

Men komt tot een duiding die geheel in overeenstemming is met het eigen concept van waarden of mogelijkheden, zoals die op het ogenblik van waarneming binnen eigen wereld worden beseft. Men is niet of nauwelijks bereid aan te nemen dat de denkbeelden die men heeft, niet van toepassing zullen zijn op hetgeen men ervaart, terwijl de behoefte om alles te interpreteren op basis van eigen " heden" het onmogelijk schijnt te maken een waarneming geheel voor zich te laten spreken, zonder daaraan iets toe te voegen danwel aspecten daarvan te verwaarlozen.

De mens is altijd weer geneigd waarnemingen en besef in te bouwen in eigen beeld van het geheel, zoals dit nu bestaat voor hem en schijnt niet te kunnen beseffen, dat ook hij kan veranderen, dat zijn werkelijkheid een andere kan worden, zodat zijn duiding, zo redelijk als deze ook moge klinken, niet juist is.

- x Wat is een bolbliksem?
- Een bolbliksem is in feite een elektrische lading die in zichzelf door een voortdurende beweging van kleinste delen die daarin gevangen zijn een zodanige binding en samenhang bezit, dat zij als een soort zeepbel met een zeer sterke oppervlakte lading en een intern van de omgeving sterk afwijkend potentiaal zich kan voortbewegen.
- Wanneer zij dit doet, zal zij haar vorm bijbehouden en in de omgeving voornamelijk inductieverschijnselen veroorzaken tot het wervelende veld met materiedeeltjes, het huidige a.h.w. wordt beroerd of door frictie wordt afgeremd. Op dat ogenblik volgt een ontlading van alle potentiaal en een schoksgewijze aanpassing aan het potentiaal van de omgeving. Met alle mogelijke gevolgen van dien. De potentiaalwaarde in het binnenste zal bepalend zijn voor het resultaat.
- De bolbliksem kan dus bij ontlading een explosief effect veroorzaken maar kan daarnaast ook wel onmiddellijk afvloeien naar aarde en daarbij in omringende materialen alleen hitte veroorzaken. In het gunstigste geval ontstaat bij ontlading in de omgeving alleen een hoge statische lading, die dan als een St Elmsvuur zich manifesteert. Voldoende?
- x Kunt u iets zeggen over de vachanische wereld?
- In begrijpelijke termen volgens de achterliggende filosofie niet. Vachan is in feite niet veel meer dan illusie. Spreek je over de wereld van de illusie, dan spreek je in feite over de wereld van het niet-werkelijke, waarachter de werkelijkheid verborgen is.
- Spreek je hierover in termen, hoe juist ook volgens een bepaald beeld en beleven, zo verliest elke term geheel zijn geldigheid, zodra er in beleven of visie ook maar iets verandert.
- x Met welke bedoelingen werden in het oude Egypte sfinxen gebouwd?
- Sfinxen waren in feite beelden van eeuwige krachten. Zij komen dan ook niet alleen in Egypte voor. Wij vinden soortgelijke figuren tot diep in China, treffen ze in verschillende vormvarianten in geheel Azie. In een iets afwijkende vorm komen zij bovendien ook nog voor in Z. Amerika. En in midden Amerika.
- De sfinx is over het algemeen een dier met het gelaat van een mens, al dan niet van vleugels voorzien. Dit laatste is kennelijk niet noodzakelijk en komt vooral bij als wachters opgestelde sfinxen voor.
- Gaan wij terug tot het eerste ontwerp, dan blijkt het te gaan om een uitbeelden van het werkelijke ik, dat zich in een dierlijke vorm openbaart. Al snel werd dit echter tot een weergave van een goddelijke kracht, die zich in een dier kon manifesteren.
- Van daaruit was het maar een stap tot een beeld, dat bezield kon worden door hogere machten en als behoeder gold van de raadselen van het leven. Uiteindelijk is het beeld een voertuig voor geesten, die optreden als beschermers tegen en zo nodig ook voor waarden van de geest van de mens.
- Vandaar, dat dergelijke beelden vaak werden opgesteld

als beschermers bij graftekens, tempels en soms ook bij poorten om alle magie buiten te houden. Voldoende?

x Als iemand voldoet aan alle bewuste wensen, die men aan een mogelijke partner kan stellen is dit al een wonder, maar wanneer deze dan ook nog blijkt te beantwoorden aan nimmer bewustgeworden verlangens van velerlei aard, zou ik willen weten, wat hier eigenlijk gebeurt. De officiële psychologie kent n.l. dit herkenningproces niet.

- Dit herkenningproces is een algehele wederkerige aanvullig, die soms wel wordt aangeduid met zusterzielen of tweelingzielen.

Er kan een ogenblik komen waarbij men psychisch - dit is mede een geestelijk proces - zozeer elkander begint aan te vullen, dat de inhoud van de ander onbewust mede wordt beseft. Op de duur is het dan erg moeilijk een verschil te maken tussen eigen inhouden en die van de ander.

Hierdoor is het " vervullen van de wensen of inhouden van de ander " in feite geworden tot een vervullen van jezelf, je eigen wensen en onbesepte waarden.

Overdrachtelijk gesteld: de twee personen worden tot delen van één ik, die op elkander reageren. Dit proces kan, in tegenstelling tot wat sommigen menen, geen eenrichtingsverkeer zijn.

- Is dit volgens u het geval, dan is er geen sprake van eenheid, maar van een persoon, die een ander wil veroveren door deze tot algehele onderwerping te brengen, dit zonder te beseffen, dat deze onderwerping het eigen ik dermate onderdrukt dat een werkelijk algehele verovering van de ander hierdoor onmogelijk wordt gemaakt. Versmelting is alleen tussen gelijkwaardige persoonlijkheden mogelijk, nooit tussen een mindere en een meerdere. Degene, die zich in een meerdere - mindere verhouding onderwerpt doet dit gemeenlijk omdat hij of zij dit onbewust wenst en doet dit gemeenlijk om eigen beseft tekort aan besef, macht of beheersingsmogelijkheid te compenseren door tot schijnbaar deel van de ander te worden. Indien die ander echter zelf dergelijke gevoelens van onzekerheid niet kent, zal deze elke onderwerping alleen zien als bevestiging van eigen waarde en macht en zal de onderworpenheid van de ander alleen gebruiken om eigen macht verder uit te breiden en eigen machtsbesef te verdiepen. Er is geen sprake van, dat hij dan de ander zal willen verheffen tot een positie van gelijkwaardigheid. En dit is voor een werkelijke versmelting nu eenmaal noodzakelijk.

Kortom: een tweelingziel is dus altijd een uit twee afzonderlijke entiteiten opgebouwde eenheid, waarbij beiden deel hebben aan de inhoud van de ander en het geheel dat zo gevormd wordt in betekenis en mogelijkheid de som van beide afzonderlijke persoonlijkheden overtreft. Voldoende?

x Kun je de wijze, waarop jezelf hiertegenover staat beschouwen als kenmerk?

- Neen. De mens wenst n.l. altijd in de ander de weerkaatsing van zichzelf te herkennen. Juist waar die erkenning niet geheel mogelijk is begint hij de ander te haten of lief te hebben.

Ik meen dat wij, ondanks de vragen die nog voorliggen, er beter aan doen, te gaan pauzeren. Zoals ik u reeds heb gezegd

zijn de mogelijkheden vandaag wat beperkt. Ik dank u dus voor uw aandacht en hoop dat u de door mij gegeven antwoorden zult willen beschouwen als een eerlijke poging, zo duidelijk mogelijk en begrijpelijk mogelijk voor een ieder te antwoorden op de vragen, die u mij deze avond hebt gesteld.

Goeden avond.

-0-0-0-0-0-0-0-0-

Goeden avond vrienden.

U hebt de keuze: zullen wij in korte tijd zo snel mogelijk zoveel mogelijk vragen afdoen of wenst u in een wat trager tempo een beperkt aantal vragen te laten behandelen? (vlug)

x Is de tuin in Findhorn u bekend en kunt u iets zeggen over de krachten in die tuin?

- Findhorn is ons bekend. Wij weten, dat daar niet alleen sprake is van geestelijke krachten, daar op dit terrein eens een asvaalt heeft gelegen, waardoor hier in de boden meer meststoffen dan in de omgeving aanwezig waren.

Een deel van de mogelijkheid, een betere groei te verkrijgen is echter te danken aan de geestelijke harmonie die wordt uitgestraald, waardoor krachten in de natuur zowel als de krachten van de planten worden gestimuleerd en optimale groei-mogelijkheden ontstaan.

De laatste tijd zijn de mogelijkheden hier mede door het binnendringen van vele minder harmonische elementen sterk afgenomen.

x Hoe werken homeopathische middelen?

- Men gaat uit van het standpunt dat, wanneer een zeer gering spoor van de een of andere stof in een lichaam wordt binnengebracht, de reactie van het lichaam daarop dezelfde zal zijn als bij een grotere dosis. Hierbij zal echter geen verwerking en reactie op grotere hoeveelheden van de stof noodzakelijk zijn, zodat een grotere natuurlijke bestrijding van de kwaal mogelijk zal zijn en gelijktijdig minder schade ontstaat door het toevoegen van teveel vreemde stoffen aan het lichaam; Kortom: men brengt het lichaam er toe, zelf te ageren tegen een bepaalde mistoestand en probeert niet, actie te nemen door aan het lichaam vreemde stoffen, die dan later in het lichaam zelf weer allerhande afwijkingen van reactie kunnen veroorzaken.

x Wie waren de indianen die de pueblokultuur hebben gevormd in het zuid-westen van Amerika?

- Onder andere de Hopi. Er zijn vele stammen, die te enigerlei tijd pueblobouw hebben gekend. Zelfs de Dakota en delen van de Cheyenne maakten soms van deze bouwwijze gebruik.

Oorspronkelijk komt deze wijze van gemeenschapsbouw in gebruik bij stammen uit het noorden, die in contact komen met de grotten bewonende stammen in het zuiden. Deze grotbewoners zijn via middenamerika naar het noorden gekomen en hadden contact met stammen als de tolteken, die een hoge bouwkultuur kenden.

Zij bouwden hun grotten met adobe om tot vestigen.

Dank zij de kontakten zijn de hen ontmoetende stammen overgegaan tot het bouwen van kunstmatige vestingen, waarin wij rudimenten aantreffen van bij de maya en tolteken gebruikelijke terrastorenbouw, die deze laatsten voornamelijk voor tempels gebruikten. In de Pueblobouw echter zijn deze torenbouwsels hol, bestaan intern uit verdiepingen en kunnen middels ladders van bovenuit betreden worden. Materiaal: adobe, klei gedroogd in de zon, aangebracht rond houten raamwerken.

Oorspronkelijk dus alleen dergelijke torens, later ook eveneens uit adobe gemaakte hutten daar omheen. Ik wil er nadrukkelijk op wijzen, dat deze bouwwijze bij permanente bewoning van een streek ook meer oostelijk door vele stammen werd gebruikt, zelfs door de gevreesde sioux.

x Wat en hoe is de kern van de aarde precies en waaruit bestaat deze?

- De kern van de aarde bestaat voornamelijk uit een zeer sterk verdicht mengsel, waarin ijzer en nikkel hoofdbestanddelen zijn, maar ook andere stoffen voorkomen. Daaromheen groepeert zich een dunnere laag van metalen en andere stoffen, die dooreen gemengd zijn. Daarboven ligt een eerste steen laag, een mengsel waarin slijcium een grote rol speelt. Daarboven vinden wij een tweede, nu minder dikke, vloeistof-achtige laag en daarboven de eigenlijke aardkorst met oerzee en aardshotsen, waarin overigens fouten voorkomen, zodat magmahaarden kunnen ontstaan en meer dan normaal hitte uit de kern kenbaar wordt.

x Is de druk in die kern dan niet ontzettend groot?

- Uit de aard der zaak. Bij wegvallen van een deel van deze druk ontstaat omzetting daarvan in warmte.

x Zij Phoeniciers en Egyptenaren wel eens in Amerika terecht gekomen?

- Van de Phoeniciers nemen wij inderdaad aan, dat enkelen, zij het door een ongeval, inderdaad in zuid Amerika terecht zijn gekomen. Zij zouden geland zijn nabij het huidige noordelijkste deel van Chili. Zij hebben kennelijk van hieruit meerdere lange tochten gemaakt en pogingen tot settelement gedaan. Zover mij bekend is deze expeditie niet teruggekeerd.

De egyptenaren hebben zover mij bekend is nooit het amerikaanse vastenland bereikt. Wel hebben zij bepaalde kultuur delen gemeen met volkeren die in Amerika woonden, maar die stammen uit de tweede atlantische periode in het verleden, toen op beide continenten vestigingen van de atlanten bestonden.

Opgemerkt zij, dat Egypte zijn eerste ontwikkeling dankte aan de atlantische trek kort voor de tweede atlantische ramp. U ziet in deze periode trouwens rond het gehele middellandse-zeebekken plotseling allerhande veranderingen in de kultuur en een geheel andere benadering van zowel bouw als landbouw.

In de Amerika's bestond de basis voor deze kulturele ontwikkeling reeds langere tijd, maar na het wegvallen van de banden met het oude moederland is deze ontwikkeling een geheel eigen weg gegaan. De basis is echter gelijk of tenminste gelijksoortig.¹/₂

x Men zegt, dat dieren uitsluitend doden om te eten. Maar waarom dan die wreedheid in de natuur, waarbij b.v. een hert dat op het punt staat geboren te worden, reeds in dit stadium

gedood wordt?

- Dit is zeker niet harmonisch volgens de menselijke opvattingen omtrent harmonie, maar op zich is het voor de natuur en de harmonie opvattingen, zoals die in de natuur tot uiting komen van geen belang. U koos voor kort en snel.

x In Peru zijn donkere stenen gevonden waarop o.m. dinosaurussen worden afgebeeld die met mensen vechten. Ook doet een dier mee. Is hier ook iets bekend omtrent operaties, hart e.d., bloedtrans en de keizersnede(?) niet te volgen.

- De samenhangen zoals u de vraag stelt kan ik niet vinden. Wel kan ik u meedelen, dat de ouderdom van deze stenen hoger is dan 40.000 jaren. Deze tijdsbepaling heeft men aan de hand van bovenliggende lagen en koolstofdatering verkregen. Zoals u weet is deze op een dergelijke termijn onbetrouwbaar.

Overigens wordt er gevochten met "draken", in die tijd dus reeds legendarische wezens, ook al stammen de volksherinneringen mogelijk uit de laatste tijd van de saurussen, zodat dezen in feite een soort voorbeeld daarvoor vormen.

Indien u spreekt over dolfijnachtige dieren, zo denk ik aan mentor of godsvoorstellingen. Overigens zijn de dolfijnen lange tijd werkelijke vrienden van de mensen geweest en zouden dit nu nog zijn, wanneer mensen hen niet tot konsumptie goed zouden willen maken. In de voorgeschiedenis van de mensen komen overigens robachtigen voor. De niet gemuteerden onder hen zouden de voorvaders van de mens inderdaad soms raad gegeven hebben.

Wat de vraag betreft of hartoperatie in het verleden mogelijk is geweest, evenals transplantaties, zo moet ik stellen, dat op deze plaats en in deze tijd die mogelijkheid niet bestond, ofschoon nog verder in het verleden een techniek vestaan moet hebben, waarmee orgaantransplantatie mogelijk was. Bepaalde offertechnieken schijnen op de herinnering aan deze mogelijkheid "nieuw leven te geven" te berusten.

In dit gebied en rond 40.000 jaren geleden bestond als enige transplantatietechniek een methode, om tanden bij een slaaf uit te trekken en vervolgens in te planten bij belangrijke mensen, die geen goed gebit meer hadden. Overigens een werkwijze, die, zij het meer onbeholpen, ook nog in Rome terug te vinden is.

x Men krijgt de indruk, dat de makers van de tekeningen niet de uitvoerders van de operaties waren.

- Wanneer je een overlevering uitbeeld, ben je zelf nooit de uitvoerder of volbrenger van hetgeen je uitbeeldt. Sprekende over overleveringen dient u verder te beseffen, dat deze altijd stamt uit een verleden, dat onjuist wordt weergegeven door degenen, die aanzien proberen te verwerven door hun kennis van dit verleden, zonder gelijktijdig de praxis uit dit verleden te beheersen of zelfs maar geheel te begrijpen.

x Kunt u ons precies vertellen, wat ectoplasma precies is.

- Ik kan het in ieder geval proberen. Ectoplasma is het geheel van de zenuwkracht plus astrale materie, zoals dezen zich in de mens bevinden, maar alleen zo benoemd, wanneer onder omstandigheden een deel - groter of kleiner - daarvan zich buiten het lichaam manifesteert danwel gericht wordt uitgestoten of wordt uitgestulpt.

Omdat delen hiervan buiten het lichaam op kunnen treden spreekt men van ectoplasma, ofschoon men het beter levensplasma zou kunnen noemen, omdat een groot deel van de stoffelijke levenskrachten van een mens daarin mede behouden zijn.

x Er is een leermeester, oannes (?) bekend, die wordt afgebeeld met een vissestaart. Men zegt, dat hij uit het water komt, overdag, om de mensen lering te geven, maar desnachts terugging naar de zee om daarin weg te zwemmen. Wat is de achtergrond van dergelijke overleveringen?

- De achtergrond van deze en andere overleveringen en zelfs godsbeelden met visstaarten - Dagon b.v. - ligt volgens mij in het feit, dat de mensen niet, zoals wordt beweerd, direct van de apen afstammen, maar met dezen gezamenlijke voorvaderen hebben, waarbij de door mij genoemde robachtigen.

Een deel van deze wezens, met rede begaafd, hebben een tijdlang hun evolutie in zee voort proberen te zetten en zijn uiteindelijk uitgestorven.

Daar de primitieve voorvaderen van de mens in kuststreken en bij moerassen pleegden te wonen, is het denkbaar, dat deze zeezezens met hen contacten hebben onderhouden. Vergeet niet, dat de voorvaderen van de mens in deze periode nogal primitief levende landwezens waren.

De overleveringen omtrent zeezezens, die weldoende, beschermend, maar soms ook wraakzuchtig optraden, schijnt uit deze oerperiode te stammen. Zeegoden en nereïden zijn m.i. de voorstellingen die de mens zich uiteindelijk van dergelijke wezens heeft gemaakt, voor hij hun bestaan geheel begon te vergeten en te ontkennen.

x Indien een geest met een persoon verbonden is, deze a.h.w. in beslag heeft genomen, hoe zou hij dan verdreven kunnen worden?

- Wanneer er sprake is van een directe inbeslagname is alleen middels een volledig juiste uitdrijving een mogelijkheid te vinden, waarbij het contact verbroken wordt, zonder dat dit gelijktijdig de dood voor de betrokken persoon ten gevolge heeft. Hiervoor is dus werkelijk een uitdrijvingsrite noodzakelijk, waarbij langzaam de banden tussen beslagnemende geest en zijn offer worden verbroken.

Anders ligt de zaak, wanneer alleen sprake is van een aanhechting of oversluiting. In deze gevallen is het vaak reeds voldoende contact op te nemen met de entiteit die de ander in beslag neemt of beïnvloedt.

Zodra dit contact goed gelegd is, zal de persoon die hieronder lijdt vrijkomen. Met enig redeneren is men dan gemeenlijk wel in staat, de scheiding blijvend te maken.

Hierbij dient men er rekening mee te houden, dat de aanhechtingen over het algemeen ook niet gewenst worden door degenen, die op deze wijze met een op aarde levende mens verbonden zijn.

Oversluitingen komen meestal voort uit een tijdelijke harmonie tussen geest en mens, waarbij de eerste probeert, zich op aarde te uiten, door middel van degene, die hij zo beïnvloedt.

Degeene die beslag neemt en wel volledig is een entiteit die zich ten koste van alles en om welke redenen dan ook een

lichaam blijvend wenst te veroveren.

Het gevolg is, dat het geheel van de entiteit zoveel mogelijk binnen het lichaam zelf, in ieder geval binnen de aura, wordt samengetrokken, waarbij de gast een zo sterk mogelijke integratie met het zenuwstelsel van zijn gastgever tegen wil en dank probeert aan te gaan.

Het is duidelijk, dat bij een plotseling losmaken van dergelijke verbindingen onherstelbare schade aan het zenuwstelsel kan worden aangericht.

x Is in dit geval die geest dus in staat, de persoon te vernietigen tot de dood toe?

- De in beslagnemende entiteit kan zijn gastgever niet zonder meer en alleen vanuit zijn eigen kracht doden. Wenst hij dit te doen, dan zal hij moeten zoeken naar stoffelijke middelen, waardoor het lichaam in doodsgevaar komt. Daarna is het mogelijk, de reacties tot zelfbehoud dermate te belemmeren dat de dood er inderdaad het gevolg van is - tenzij anderen in de stof of de geest hierbij onmiddellijk en zeer krachtig zouden ingrijpen.

Maar het zal u bekend zijn, dat bij een uitdrijving sterke krampen in het lichaam ontstaan, zelfs indien dit op de juiste en rituele wijze geschiedt.

Zou een uitdrijving te snel of onzorgvuldig geschieden, dan treden die krampen dermate sterk, onvoorzienbaar en onbeheersbaar op, dat grote schade aan het lichaam kan worden aangericht, zelfs indien de in beslagnemende geest die geheel niet zou wensen. Indien de in beslagnemende geest echter al zijn krachten gelijktijdig wegneemt uit het zenuwstelsel van de gastgever tegen wil en dank dan zal deze niet snel genoeg de beheersing over kunnen nemen. Gevolg: storing in praktisch alle automatische functies van het lichaam, algehele uitputting en in vele gevallen de dood.

x Mag worden aangenomen, dat de meeste patienten in psychiatrische inrichtingen het slachtoffer zijn van dergelijke beïnvloedingen?

- Dat zal gemiddeld voor hoogstens 1 op de 5 gevallen een rol spelen, dus ten hoogste bij 20% van de verpleegden. Meer niet.

Een zeer groot deel van de mensen die zich in dergelijke inrichtingen bevinden zijn lieden die ofwel vluchten voor bepaalde aspecten in hun eigen leven danwel een bepaalde lesse hebben opgelopen in hersenen of zenuwstelsel.

De indicatie voor een opname is immers het onvermogen normaal te reageren. Vandaar dat ook mensen worden opgenomen als psychiatrische gevallen, waarbij in feite een vergiftiging aanleiding werd tot ongewone reacties, tekenen van gespletenheid, vervolgingswaan en plotselingen en krampachtige verstarringen of te wel catatonie.

In andere gevallen zijn bepaalde delen van de hersenen niet meer actief, zodat remmingen wegvallen. In al deze gevallen acht men de personen maatschappelijk onbetrouwbaar en vaak gevaarlijk.

Let wel, het gaat daarbij altijd om extreme gevallen en gevallen die door de omgeving werden afgeschoven, aangezien

men met het afwijkende gedrag geen raad wist.

Idien wij echter willen spreken over alle mensen die een afwijking in psychiatrische zin, zo moet ik opmerken, dat er veel meer buiten lopen dan in instututen zijn ondergebracht.

x - Waarvan is creativiteit afhankelijk en is deze te ontwikkelen?

- Werkelijke creativiteit is het vermogen tot scheppen, ongeacht hoe en op welke wijze.

Geze is afhankelijk van het vermogen, in jezelf te visualiseren of in klanken en woorden om te zetten, wat in je aan roerselen bestaat en dit om te zetten in vormen en sequenties die zinrijk zijn in het menselijke leven.

Bij dit scheppen zijn dus altijd innerlijke waarden betrokken, waaronder vaak ook geestelijke. Van groot belang is daarbij, dat men beschikt over een techniek, waardoor men de innerlijke ervaring, beleving e.d. zodanig kan uitdrukken, dat altans iets daarvan ook voor anderen kenbaar is.

Creativiteit is dus een feite een overbrengen van datgene, wat in het ik bestaat naar een situatie buiten het ik, zodat het geheel of een deel daarvan mede voor anderen beleefbaar is geworden.

Deze creativiteit kan ontwikkeld worden, wanneer men zich voortdurend bezig houdt met de beelden, die in eigen innerlijk ontstaan, terwijl men steeds weer de innerlijke beelden belevingen en erkenningen vergelijkt met alles, wat men buiten zich aan vormen, toestanden, woorden, lijnen enz. ziet.

Wanneer men eenmaal zover is en probeert, het uiterlijk te gebruiken om daarop het innerlijke beeld te enten, zo zal een steeds grotere wisselwerking ontstaan tussen deze beiden en zã dus creativiteit in de zin van een uiting in de stof ook steeds gemakkelijker worden.

Men dient te beseffen, dat de werkelijke creativiteit alleen goed tot uiting kan komen, wanneer men beschikt over voldoende stoffelijke beheersing over het medium, waarin men zich wil uitdrukken.

Techniek is dus wel degelijk van groot belang wanneer men probeert zijn innerlijke waarden en denkbeelden tot uitdrukking te brengen.

Vrienden, hiermede wil ik deze bijeenkomst gaan beëindigen. Volgens uw wil heb ik getracht, zo snel en vaak ook zo bondig mogelijk te antwoorden. Ik meen hierin geslaagd te zijn, ook al is niet een ieder even te vreden.

Ik dacht, dat dit alles voor u voldoende is - ook al spreek ik nu iets langzamer om te voorkomen, dat zelfs mijn afscheidswaarden niet door allen gevolgd en begrepen kunnen worden.

U weet nu in ieder geval, dat het mogelijk is, zeer snel te spreken, ook al betreft het geen voorbereide tekst. Ik wens u allen een aangename avond verder en wens u ook een goeden huisgang en gezegende nachtrust toe.

Goedenavond.

(beide delen bekort, vragen en antwoorden soms saamgevat.)

d.d. 30 maart 1979.